

det — jeg tror ikke, at det vil være rigtigt. Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til § 32 i Lovforslaget, at han mente, at den ikke gav Kommunerne den Frihed, som jeg havde fremhævet, idet han forstod det saaledes, at Landkommunallovens § 26, a., alligevel vilde blive staaende uforandret og kræve Amsraadets Samtykke. Den samme Betragtning var det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) inde paa. Det er ikke rigtigt. Det har i alt Fald ikke været Meningen, og jeg føler mig ogsaa forvisset om, at ved rigtig Læsning og rigtig Sammenholden af den foreslaaede Lovbestemmelse og den nys nævnte gældende Lovbestemmelse vil man ret let komme til det Resultat, at det forholder sig saaledes, som jeg har sagt. Vil man imidlertid gøre Forandring for at sikre sig, at § 26 a. virkelig anses for at være forandret, skal jeg selvfølgelig ikke have noget derimod, da det netop er Meningen. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde være glad, hvis det blev ordnet saaledes, at Skatteborgerne i Kommunen fik Lov til at løse Spørgsmaalet om, hvorvidt Skatterne skulde forhøjes eller ikke, og noget lignende blev ogsaa udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen). Han ønskede mig Held til at gennemføre denne Tanke. Men Gennemførelsen af denne Tanke ligger ikke i første Række hos mig; thi jeg har selvfølgelig forelagt Lovforslaget, som det er affattet, fordi jeg mener, at det er det rigtige og fører til det rigtigste Resultat. Jeg har ogsaa foreslaaet det saaledes, fordi jeg ikke har ment at turde gaa saa vidt, som jeg forleden fremsatte, at lade det komme til en umiddelbar Afstemning af Skatteborgerne i den paagældende Kommune, en Vej, jeg ubetinget anser for at være den, der bedst sikrer Skatteborgerne mod en Forhøjelse af deres Kommuneskatter uden tvingende Nødvendighed. Jeg har ikke turdet gaa saa vidt, men skulde det vise sig, at Udvalget ønskede at gaa saa vidt, skal jeg, som jeg allerede nævnte før, se det med meget stor Glæde, idet jeg slet ikke har og slet ikke har haft nogen som helst Mistanke til de kommunale Vælgeres sunde Omdømme; jeg har ikke i nogen Maade frygtet for at lægge Sagen i deres Hænder. Jeg har ment, at den foreslaaede Affattelse vilde sikre mod en Forhøjelse af Skatterne, uden at det var nødvendigt, og uden at der virkelig var Flertal derfor blandt Kommunens Vælgere. Men, som sagt, vil man gaa til en saadan Afstemning, vil jeg se det med

stor Tilfredshed, og jeg vil betragte det som Idealet, hvis man kom dertil, at der, naar der var Tale om Skatteforhøjelser i alt Fald af betydelig Natur, skulde finde Omvalg af det paagældende Kommunalraad Sted, saaledes at Vælgerne ved Valget kunde faa Lejlighed til i det paagældende Moment at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Naar det kommer til Stykket, tror jeg nok, at jeg i Tillid til de kommunale Vælgere gaar langt videre end de ærede Medlemmer, som have talt saa store og stærke Ord imod Bestemmelsen i mit Forslag. Det ærede Medlem for Nørre-Sundby var i det hele misfornøjet med Indførelsen af Ejendomsskyld til Kommunerne. Jeg kunde i og for sig have ønsket, at man kunde have ordnet dette Spørgsmaal paa anden Maade, at man, da Forholdene i de forskellige Kommuner ere saa vidt forskellige, kunde have lagt Afgørelsen af, hvorvidt Opkrævning efter Ejendomsskyld skulde finde Sted, i Kommunernes Haand; men jeg har ikke foreslaaet det, ganske simpelt fordi en Hensstilling derom blev fremsat af mig netop under Fællesudvalgets Forhandlinger, men mødte en bestemt Modstand fra anden Side, og da Regeringens Opgave jo, som allerede gentagne Gange sagt, har været at søge at gøre Forslaget saa gennemførligt til alle Sider som muligt.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds udtalte, at Fordelingstallet ved Statstilskuddet skulde skyldes den gamle Folketælling fra 1890; jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl. Fordelingstallet fremkom, saa vidt jeg mindes, første Gang under Landstingets Forhandlinger i Fjor, uden at der henvistes til den gamle Folketælling. Men i hvert Fald skal jeg henvise til, hvad jeg udtalte sidst om, at der ingen Grund er til at bruge Folketallet som Basis for Fordelingen mellem Kommuner af vidt forskellig Art. Jeg er bleven staaende ved dette Tal af de Grunde, jeg allerede har nævnt, og dertil kan jeg føje, at Fordelingstallet har en vis Overensstemmelse med det Fordelingstal, der fremkom gennem Kommissionens Forslag i Fjor, kun med en ganske lille Forskydning til Fordel for Byerne. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) udtalte, at den Beregning, jeg fremsatte over, hvilken Procent af Skatteindtægten Skatterne i de forskellige Arter af Kommuner udgør, gik ud fra Skatteindtægten i 1897, og henviste til, at Skatteindtægten siden var vokset, skal jeg blot dertil bemærke, at, medens